

Arrest

nr. 68 504 van 17 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 27 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 augustus 2011, beide beslissingen aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 1 augustus 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster, van Marokkaanse nationaliteit, dient op 12 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 27 juni 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Reden(en):

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen. Betrokkene beroept zich op criterium 2.8B van de vernietigde instructie. Hij voegt bij zijn aanvraag een arbeidscontract dd. 30.10.2009 om te werk gesteld te worden bij firma T.C. (met ondernemingsnummer: 881.339.525). Echter, het Belgisch Staatsblad (dd. 12.05.2011) vermeldt dat ‘Bij vonnis van de Rechtbank van koophandel te Antwerpen dd. 05.05.2011, is firma T.C. BVBA, bij dagvaarding failliet verklaard.’ Het mag dus duidelijk zijn dat betrokkene onmogelijk zal kunnen tewerkgesteld worden bij deze firma. Er dient tevens opgemerkt te worden dat het aan betrokkene toekomt om zijn dossier op te volgen en indien nodig aan te vullen met nieuwe elementen en onze diensten op te hoogte te brengen van eventuele wijzigingen in zijn dossier. Betrokkene kan zich aldus niet dienstig beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie, daar betrokkene geen arbeidsovereenkomst voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat betrokkene in de toekomst zou kunnen worden tewerkgesteld, na de aflevering van een arbeidskaart B, zoals voorzien wordt in het criterium 2.8B van de vernietigde instructies. Het feit dat betrokkene in België verblijft, sociale banden heeft, Nederlands leert, een woning huurt en werkbereid is (betrokkene toont dit aan met attesten en getuigenverklaringen), doet niets af aan de voorwaarden gesteld met betrekking tot de instructies van 19.07.2009. Deze elementen kunnen dan ook niet in het voordeel van betrokkene weerhouden worden.”

De tweede bestreden beslissing is het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 augustus 2011. De motieven luiden als volgt:

“Reden van de beslissing :

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, alinea 1,1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij werpt in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid op van de vordering tot schorsing omdat verzoekster geen ernstig middel ontwikkelt en niet aantoonde op basis van concrete gegevens een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te zullen ondervinden bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen. Uit hetgeen hierna volgt, zal blijken dat het beroep tot nietigverklaring niet wordt ingewilligd. Het is bijgevolg niet vereist deze exceptie te beantwoorden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekster voert een enig middel aan dat als volgt luidt:

“Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name van het vertrouwensbeginsel of rechtszekerheidsbeginsel

De Instructies van 19 juli 2009 van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid werden door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009, maar de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, de Heer Melchior Wathelet, heeft zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid, de criteria voor regularisatie zoals beschreven in de Instructies van 19 juli 2009, te blijven toepassen.

Verzoekster mocht en mag er dus op vertrouwen dat de Instructies correct worden toegepast, en dat er geen bijkomende voorwaarden worden gesteld boven deze in de Instructies voorzien.

De Instructie van 19 juli 2009 bepaalt met betrekking tot criterium 2.8.B, waarop verzoekster zich baseert, het volgende :

"B. Of de vreemdeling die, voorafgaand aan zijn aanvraag, sinds 31 maart 2007 een ononderbroken verblijf in België heeft en die een kopie van een arbeidscontract bij een bepaalde werkgever voorlegt,

hetzij van bepaalde duur van minstens één jaar hetzij van onbepaalde duur, dat minimaal voorziet in een inkomen equivalent aan het minimum loon.

Hiertoe:

Moet het dossier binnen drie maanden na de aanvraag aangevuld worden met een positief advies, afgeleverd door de Gewesten betreffende de aangevraagde arbeidskaart B.

Of

Moet het dossier aangevuld worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, en dit op basis van een attest van immatriculatie van 3 maanden afgeleverd met dit doel.

De verblijfsmachtiging toegekend aan de personen bedoeld in punt B, zal slechts voor een jaar worden toegekend, en dit onder de opschortende voorwaarde van de toekenning van de arbeidskaart B door de Gewesten.

Een verblijfsmachtiging zal na een jaar slechts vernieuwd worden wanneer op dat ogenblik dezelfde voorwaarden voorzien voor de arbeidskaart B vervuld zijn en dat de persoon ook effectief gewerkt heeft gedurende het eerste jaar."

De verduidelijkingen in het vademecum met betrekking tot punt 2.8.B van de Instructie zijn de volgende: "Het gaat om personen die voorafgaand aan hun regularisatieaanvraag sinds 31 maart 2007 ononderbroken in België hebben verbleven, een arbeidscontract kunnen voorleggen en een arbeidskaart B kunnen verkrijgen.

a) U voldoet aan de volgende voorwaarden:

1) U verblijft, voorafgaand aan de indiening van de aanvraag tot machtiging tot verblijf, sinds ten minste 31 maart 2007 ononderbroken op het grondgebied.

2) U kunt een duurzame lokale verankering in België aantonen (zie punt 4.a.3. op pag. 5).

3) U kunt bij de regularisatieaanvraag of bij de actualisering van de hangende aanvraag een kopie van het behoorlijk ingevuld model arbeidscontract voegen, (kan worden gedownload op de sites van de Gewesten):

° Het contract moet van bepaalde duur van minstens één jaar zijn of van onbepaalde duur.

° Het loon mag niet lager zijn dan het wettelijke minimumloon zoals voorzien in de intersectorale collectieve arbeidsovereenkomst nr. 43 van 2 mei 1988, algemeen bindend verklaard bij KB van 29 juli 1988. Een bezoldiging gelijk aan het wettelijke minimumloon kan verkregen worden door verscheidene arbeidscontracten.

Toelichting bij de procedure:

1. De Dienst Vreemdelingenzaken onderzoekt de aanvraag en bepaalt of deze in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8.B.

Onder "in aanmerking kan worden genomen op basis van punt 2.8.B." moet worden verstaan, de aanvraag:

° die ingediend werd tussen 15 september 2009 en 15 december 2009 en die alle nodige documenten bevat, waaronder de kopie van het behoorlijk ingevuld model-arbeidscontract zoals hierboven bedoeld;

2. Binnen drie maanden na ontvangst van de aangetekende brief van de Dienst Vreemdelingenzaken door de regularisatieaanvrager, dient de werkgever bij de bevoegde gewestelijke overheid een aanvraag tot arbeidsvergunning in.

De werkgever voegt bij zijn aanvraag een kopie van de in punt 1 bedoelde aangetekende brief van de Dienst Vreemdelingenzaken.

3. Indien het bevoegde Gewest oordeelt dat er geen arbeidskaart B kan worden afgegeven, brengt het de werkgever op de hoogte van zijn beslissing en van de redenen ervan.

Indien het bevoegde Gewest oordeelt dat een arbeidsvergunning kan worden afgegeven, dan levert het de arbeidsvergunning af aan de werkgever en de arbeidskaart B aan de aanvrager.

De bevoegde gewestelijke overheid stuurt een kopie van de in het eerste lid bedoelde beslissing of een kopie van de arbeidsvergunning en van de arbeidskaart B bedoeld in het tweede lid, naar de Dienst Vreemdelingenzaken.

4. Na ontvangst van de kopie van de arbeidsvergunning en van de arbeidskaart B bedoeld in punt 3, tweede lid, geeft de Dienst Vreemdelingenzaken het bevoegde gemeentebestuur de opdracht om een BIVR of een elektronische kaart A af te geven, met een geldigheidsduur van één jaar vanaf de afgifte."

Verzoekster heeft bij haar regularisatieaanvraag effectief een kopie van het behoorlijk ingevuld model arbeidscontract gevoegd, van onbepaalde duur en met een loon dat niet lager is dan het wettelijk minimumloon, en heeft dus volledig aan de voorwaarden omschreven in het criterium 2.8.B van de Instructie voldaan.

Verzoekster zou ook hebben kunnen voldoen aan de voorwaarde dat het dossier aangevuld moet worden met een arbeidskaart B afgeleverd door de Gewesten, op basis van een attest van immatriculatie van drie maanden afgeleverd met dit doel.

Aan verzoekster werd echter geen attest van immatriculatie afgegeven, gezien er een beslissing van ongegrondheid werd genomen, en zij is dus niet in staat geweest om een arbeidskaart B aan te vragen tezamen met een werkgever.

Mocht een beslissing van gegrondheid zijn genomen, wat op basis van het feit dat verzoekster aan het criterium 2.8.B heeft voldaan door bij de aanvraag een correct arbeidscontract voor te leggen, de juiste beslissing was geweest, dan had verzoekster, geconfronteerd met het feit dat de werkgever met wie ze de arbeidsovereenkomst gesloten had, failliet was gegaan ondertussen, een andere werkgever in dezelfde branche en voor een vergelijkbare functie kunnen zoeken en zodoende nog tijdig, en namelijk binnen een termijn van drie maanden, een arbeidskaart B kunnen vragen.

De Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid volgt trouwens de praktijk dat, wanneer een werkgever niet langer de werknemer wenst in dienst te nemen, of de werknemer ontslaat, er een nieuw arbeidscontract mag worden afgesloten voor een vergelijkbare soort van arbeid.

Door de vereiste dat de werkgever die het bij de aanvraag gevoegde arbeidscontract heeft afgesloten, dezelfde moet zijn als degene die samen met de werknemer de arbeidskaart en arbeidsvergunning aanvraagt, voegt de bestreden beslissing een criterium toe aan degenen die voorzien zijn in de Instructies van 19 juli 2009 en in de verduidelijking daarvan in het vademecum.

Door het toevoegen van bijkomende criteria en voorwaarden aan de Instructie en aan het Vademecum, wordt het vertrouwensbeginsel of rechtszekerheidsbeginsel geschonden.”

3.2. In haar nota repliceert de verwerende partij dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet kennelijk onredelijk heeft beslist dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond is. In de bestreden beslissing werd volgens de verwerende partij terecht gemotiveerd dat verzoekster een arbeidscontract van 30 oktober 2009 heeft toegevoegd bij haar aanvraag maar dat de firma T.C. BVBA bij vonnis van 5 mei 2011 van de rechtbank van koophandel te Antwerpen failliet werd verklaard en het duidelijk is dat verzoekster hier onmogelijk zal kunnen tewerkgesteld worden. Voorts werd er terecht op gewezen dat het aan verzoekster toekomt om haar dossier op te volgen en indien nodig aan te vullen met nieuwe elementen en de diensten op de hoogte te brengen van eventuele wijzigingen in haar dossier. Verzoekster kan dan ook niet dienstig en op ongestaafde wijze verwijzen naar een beweerde praktijk dat ze een nieuw arbeidscontract mag voorleggen. Zoals uitvoerig gemotiveerd in de bestreden beslissing heeft verzoekster geen enkel aanvullend element overgemaakt ter ondersteuning van haar aanvraag ondanks de vaststelling dat haar werkgever op 5 mei 2011 failliet werd verklaard. Bijgevolg werd volgens de verwerende partij terecht vastgesteld dat verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden van het criterium 2.8B waarop zij zich in haar aanvraag heeft beroepen. De verwerende partij wijst er vervolgens nog op dat in de bestreden beslissing nergens wordt geoordeeld dat de werkgever die het bij de aanvraag gevoegde arbeidscontract heeft afgesloten dezelfde moet zijn als degene die samen met de werknemer de arbeidskaart en arbeidsvergunning aanvraagt. Er worden in de bestreden beslissing nergens bijkomende criteria en voorwaarden toegevoegd aan de instructie. De gemachtigde heeft in het kader van zijn ruime appreciatiebevoegdheid duidelijk aangegeven om welke reden de door verzoekster aangehaalde elementen niet konden leiden tot een regularisatie van verzoekster. De gemachtigde heeft dus volgens de verwerende partij geheel terecht verzoeksters aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond verklaard.

3.3. Verzoekster meent dat het vertrouwensbeginsel of het rechtszekerheidsbeginsel is geschonden. Verzoekster stelt dat ze volledig aan de voorwaarden omschreven in het criterium 2.8.B van de Instructies van 19 juli 2009 voldeed vermits ze bij haar regularisatieaanvraag een kopie van het behoorlijk ingevuld model arbeidscontract heeft gevoegd. Verzoekster vervolgt dat wanneer een werkgever niet langer de werknemer in dienst wenst te nemen of de werknemer ontslaat, de staatssecretaris de praktijk volgt dat een nieuw arbeidscontract mag worden afgesloten voor een vergelijkbare soort van arbeid. Verzoekster vervolgt dat door de vereiste dat de werkgever die het bij de aanvraag gevoegde arbeidscontract heeft afgesloten, dezelfde moet zijn als degene die samen met de werknemer de arbeidskaart en arbeidsvergunning aanvraagt, de bestreden beslissing een criterium toevoegt aan degenen die voorzien in de instructies van 19 juli 2009 en in de verduidelijking daarvan in het vademecum. Hierdoor wordt volgens verzoekster het vertrouwensbeginsel of het rechtszekerheidsbeginsel geschonden.

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen die de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129 541)

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien, op het tijdstip dat de handeling wordt verricht en dat de overheid daarvan niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken (RvS 22 maart 2004, nr. 129 541).

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden waarvan sprake in artikel 9bis van de vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. *In casu* werd de aanvraag van verzoekster ten gronde verworpen. De toepassing van artikel 9 van de vreemdelingenwet houdt wat de gegrondheid van de aanvraag betreft het onderzoek in of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris of zijn gemachtigde over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad merkt volledigheidshalve op dat de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198 769 van 9 december 2009. De omstandigheid dat de gemachtigde de aanvraag van verzoekster onderzoekt in het licht van de criteria van de vernietigde instructie, vormt een invulling van deze appreciatiebevoegdheid. Van belang is of de gemachtigde handelt in alle redelijkheid en steunt op een correcte feitenvinding.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekster zich niet dienstig kan beroepen op het rechtszekerheidsbeginsel, nu een vernietigde instructie en een niet nader omschreven *vademecum* geen bron van recht vormen.

Verzoekster kan zich wel steunen op het vertrouwensbeginsel, nu in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt aangegeven dat de staatssecretaris zich engageert om de criteria van de vernietigde instructie te blijven toepassen.

Uit het door verzoekster op 12 december 2009 ingevulde “typeformulier Regularisatieaanvraag” blijkt dat zij zich beroept op het criterium 2.8.B van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid. Dit wordt door verzoekster bevestigd in haar verzoekschrift.

Het criterium 2.8.B. waarop verzoekster zich baseert, vereist onder meer een kopie van een behoorlijk ingevuld model van arbeidsovereenkomst, waarbij deze arbeidsovereenkomst van bepaalde duur van minimaal 1 jaar ofwel van onbepaalde duur moet zijn en een salaris moet bevatten dat minimaal gelijk is aan het gewaarborgd gemiddeld minimum maandinkomen.

Verzoekster brengt bij haar aanvraag om machtiging tot verblijf een kopie van een paspoort, een kopie van een identiteitskaart, een kopie van een arbeidscontract, een kopie van een huurcontract, twee attesten werkbereid VDAB, drie originele attesten open school voor volwassenen betreft volgen Nederlandse taallessen, een origineel medisch attest, een origineel verklaringsattest VZW N., een origineel verklaringsattest VZW A. en drie originele verklaringensattesten van Belgische burgers.

De bestreden beslissing stelt dat verzoekster bij haar aanvraag een arbeidscontract van 30 oktober 2009 heeft toegevoegd om te worden te werk gesteld bij de firma T.C. en dat uit het Belgisch Staatsblad van 12 mei 2011 blijkt dat deze firma op 5 mei 2011 bij vonnis van de rechtbank van koophandel failliet werd verklaard. De bestreden beslissing vervolgt dat verzoekster aldus onmogelijk zal kunnen tewerkgesteld worden bij deze firma zodat verzoekster zich niet dienstig kan beroepen op criterium 2.8B van de vernietigde instructie, daar verzoekster geen arbeidsovereenkomst voorlegt waaruit zou kunnen blijken dat verzoekster in de toekomst zou kunnen worden tewerkgesteld.

In de bestreden beslissing wordt ook geantwoord op de andere elementen die verzoekster heeft aangevoerd maar verzoekster betwist deze niet.

Verzoekster betwist niet dat de firma T.C., waarmee zij een arbeidscontract heeft gesloten, failliet werd verklaard. Verzoekster betwist evenmin in haar verzoekschrift dat zij geen nieuwe arbeidsovereenkomst bijbracht. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c) en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Van verzoekster kan worden verwacht dat zij zelf de nodige aanvullingen indient bij haar aanvraag, zodat verzoekster, die geen nieuwe stukken heeft voorgelegd na het faillissement van haar mogelijke werkgever, bijgevolg niet kan volhouden dat het vertrouwensbeginsel is geschonden.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing een criterium toevoegt aan de criteria die voorzien zijn in de instructies van 19 juli 2009 door de *“vereiste dat de werkgever die het bij de aanvraag gevoegde arbeidscontract heeft afgesloten, dezelfde moet zijn als degene die samen met de werknemer de arbeidskaart en arbeidsvergunningen aanvraagt”*. Na lezing van de bestreden beslissing stelt de Raad vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris dit niet als dusdanig in de bestreden beslissing heeft gesteld en dat verzoekster dit dus niet dienstig kan aanvoeren.

De Raad wijst erop dat uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoekster geen arbeidskaart B heeft voorgelegd, hetgeen verzoekster niet betwist in haar verzoekschrift. Met de uiteenzetting van verzoekster dat zij ook zou hebben kunnen voldoen aan de voorwaarde dat het dossier aangevuld moet worden met een arbeidskaart B afgeleverd indien haar aanvraag gegrond zou zijn verklaard, toont verzoekster niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris door het nemen van de beslissing het vertrouwensbeginsel heeft geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET